

[Bernhard Baunsgaard.]

tror, at der næsten altid i fredningssager vil være erhvervsmæssige forhold at tage hensyn til, og det vil sige, at der praktisk talt i alle fredningssager vil ske appel til ministeren; det tror jeg ikke er en god ting. Hvordan i alverden skulle det fungere? Det ville jo til syvende og sidst betyde, at ministeren var nødt til i sager, hvor der bare lokalt blev diskussion, at sikre sig, at vi her i folketinget støttede ham. Det vil sige, at vi i realiteten kom til at tage stilling her i folketinget til hver eneste fredningssag. Jeg kan ikke se, at det ville være en mulig udvej.

Som sagt kan jeg ikke anbefale – og jeg går ud fra, at den radikale gruppe vil være enig med mig heri – at vi støtter den dagsorden, der er fremsat.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Man kan godt sige, som det allerede er sagt, at denne debat kommer for tidligt. Jeg synes, den fra fremskridtspartiets side er lagt op i et plan, hvor den overhovedet ikke hører hjemme.

Lad mig begynde med det dagsordensforslag, der er fremsat. Jeg har siddet og læst det igennem nogle gange nu og synes sådan set, at det er ganske overflødigt, for når man behandler sagerne, så vil man, i det omfang det overhovedet er muligt, tage disse erhvervsmæssige hensyn. Jeg kan ikke anbefale at stemme for det. Det er vel også bare fremsat, fordi partiets holdning skulle markeres.

I forbindelse med naturfredningsloven blev det sagt, at man selvfølgelig går ind for naturfredning i et vist omfang. Jeg tror også, at den naturfredningslov, vi har nu, hvis den bliver brugt rigtigt og fortolket rigtigt, kan tilgodese både det naturfredningsmæssige og det erhvervsmæssige. Vi må erkende, at det er nødvendigt med en naturfredningslov. Hvis vi tager en tur rundt i vort land, kommer vi tit til at standse ved steder, hvor vi ville ønske, at der havde været en lov, der havde forhindret de ting, man ser her. Man kan godt komme ud for lidt af hvert, selv om mange, der ikke beskæftiger sig så meget med det, måske ville benægte, at sådanne ting kunne finde sted.

Det er sådan, at man i disse spørgsmål meget ofte er sig selv nærmest. Man ønsker f. eks. at placere sit hus på en bakketop med en skøn udsigt, eller man ønsker at bygge nede

ved vandet, uden at tænke på at man derved måske forhindrer tusinder af mennesker i at få del i udsigten. Men hvad gør det, hvis man er sig selv nærmest? Vi kan også komme ind på det erhvervsmæssige. Man har måske en jordvold på sin mark, der er lidt besværlig at have, den kan man bare fjerne, for man tænker ikke på, at den måske kan have nogen naturmæssig værdi eller være noget, der har forbindelse med vores fortid.

Jeg tror, det er nødvendigt, at vi har denne lovgivning. På den anden side findes der nok folk, for hvem naturfredning er nummer ét og alt andet kommer i anden række. Derfor er det vigtigt, at de navn, der er med til at træffe afgørelser, er afbalanceret sammensat, sådan at man har begge hensyn med. Jeg tror, at både den ene og den anden grøft er farlig.

Kristeligt folkeparti ønsker, at man i så stor udstrækning, som det overhovedet er muligt, skal varetage erhvervenes interesser. Det skal ikke være sådan, at man freder bare for at frede. Derfor bør man nøje vurdere fordele og ulemper. Det gælder også i den afgørelse vedrørende Idum Å, som ikke er truffet endeligt endnu, og som jeg ellers ikke skal blande mig så meget i nu; man må vente og se, hvad der sker. Jeg tror, der også i denne sag vil blive foretaget en afvejning af, om det er nødvendigt at nedlægge disse brug eller det er nødvendigt med henstillinger eller noget andet, sådan at man kan bevare dem. Kun i det omfang, tror jeg, hvori det må siges at være til ubodelig skade at have dem, kan det blive nødvendigt at nedlægge dem.

Det gælder også, når man ser på fredning f. eks. af landbrugsområder, hvor man griber ind på afgørende måde – det kan være ved vandingsforbud, gødskningsforbud el. lign. – at man da virkelig foretager en afvejning af, om det nu også er absolut nødvendigt, om ikke man kunne indskrænke fredningen.

Hvis jeg skal konkludere, så tror jeg, at vi alle sammen sådan set er interesserede i at bevare vort land og bevare de skønne steder. Derfor tror jeg, der kan opnås bedre forståelse for fredning, hvis vi taler sammen både fra den ene grøft og fra den anden og mødes i en forståelse af at bevare værdier og bevare arbejdspladser. Jeg tror, det er det, som vi dybest set alle er interesserede i.

Hjørtlund Christensen (DR):

Vedrørende forurening og fredning kan jeg